

[Forsvarsministeren.]

vendig. Ogsaa under den Lov, der har været gældende hidtil, og som nu opretholdes Komma for Komma, vilde nøjagtig de samme Foranstaltninger være blevet gennemført, som nu gennemføres, selv om jeg indrømmer, at de Forhandlinger, der har været ført baade i Forsvarskommissionen og andre Steder, naturligvis har virket fremskyndende. Vi er alle sammen klar over — det er ogsaa for længst kommet til min Kundskab —, at Behovet for civil Arbejdskraft inden for alle Erhverv her i Landet er overmaade stort, og man har ogsaa inden for den militære Administration, som det ærede Medlem af Forsvarskommissionen ved, gennem de Indlæg, der er fremkommet fra de ansvarlige Institutioner og Myndigheder, stillet sig overmaade forstaaende over for Krav om Hensyntagen til det civile Erhvervslivs Behov for Arbejdskraft.

Henry Hansen: Saa vidt jeg husker, havde Det radikale Venstre for 2—3 Maaneder siden under denne Sags Behandling i Folketinget en Chance for at faa et Forslag om Tjenestetidens Nedsættelse vedtaget, men da det kunde betyde Regeringens Afgang og dermed Valg, saa vi, at det radikale Parti ret hurtigt trak Følehornene til sig, og det var det, jeg tænkte paa, da jeg talte om den mindre flatterende Udgang. Jeg synes, det ærede Medlems Parti i denne Sag har spillet Rollen som den, der springer op som en Løve og falder ned som et Lam; men hvis det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røje) mener, at det er en flatterende Rolle, vil jeg stille mig ligesom den højtærede Forsvarsminister og sige, at saa vil jeg ikke berøve ham den Glæde.

P. N. Petersen (Røje): Jeg vil blot sige til den højtærede Minister, at det er jo fuldkommen rigtigt, at Loven er den samme nu, som den var i Marts. Det er jo ogsaa et Forhold, som jeg gjorde opmærksom paa i min Ordførertale, idet jeg sagde, at formelt set er der ingen Ændring, men Forudsætningerne er noget anderledes nu end dengang. Da Loven var til Behandling i Marts, vidste man ikke, om der var Mulighed for at faa en Nedsættelse af Tjenestetiden, men naar man gik til en Forlængelse af Loven i 2 Maaneder, var det netop ud fra den Forudsætning, at der i Løbet af disse 2 Maaneder skulde finde visse Undersøgelser Sted, som skulde vise os, om der var Mulighed for en Nedsættelse af Tjenestetiden, og det viste sig saa, at der var Mulighed for en Nedsættelse fra 11¼ Maaned til 10 Maaneder.

Det ærede Medlem Hr. Henry Hansen hævdede, at de Radikale havde Chance for at faa Tjenestetiden nedsat i Marts Maaned, men de frygtede Valg, og saa stak de Halen mellem Benene, sagde det ærede Medlem saa smagfuldt. Jeg vil heroverfor minde det ærede Medlem om, at Forholdet var det, og det har det ærede Medlem ikke været i Stand til at afkræfte, at ved Lovforslagets første Behandling anbefalede det ærede Medlems Partifælle i Folketinget at gennemføre Lovforslaget uændret, og saa skulde det gælde et helt Aar. Men da det kom i Udvalg, og de opdagede den Stilling, vi havde indtaget i Det radikale Venstre, sluttede baade Socialdemokrater og Kommuniste sig til, og saa er det givet, at hvis vi havde fastholdt vort Forslag, vilde vi have styrtet Regeringen, og det kunde aldrig i Livet falde os ind paa det Tidspunkt.

Vi ønsker ikke at myrde Regeringen paa saa skrøbeligt et Grundlag, saa skal Grundlaget være ganske anderledes end det, som der her var Tale om. Vi indtog netop en saglig Stilling i Modsætning til de andre, som ifølge deres Udtalelser ved første Behandling havde en anden Opfattelse end den, de gav Udtryk for senere i Udvalget. Vor Stilling var altsaa rent saglig. De andre Partiers, Socialdemokraternes og Kommunisternes, var taktisk; de vilde benytte Lejligheden til at styrte Regeringen, og det vilde vi ikke være med til paa det Tidspunkt. Derfor var det, vi gik med til de 2 Maaneder, og det kan hverken det ærede Medlem Hr. Henry Hansen eller den højtærede Forsvarsminister betage mig Glæden ved.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

For en Ordens Skyld vil jeg gerne understrege, at det, der var Stridspunktet i Marts Maaned, ikke var Uvilje over for Spørgsmaalet om at drøfte en Nedsættelse af Tjenestetiden, men det, der var Stridspunktet, var det radikale Krav om, at man allerede den 1. April uden Undersøgelse af nogen Art skulde kaste sig ud i det Eksperiment at gennemføre 9 Maaneders Tjenestetid uden at have Anelse om, hvorvidt det var praktisk muligt. Derfor holdt jeg paa, at man maatte have en kortere Forlængelse af Bemyndigelsesloven, for at man i den mellemliggende Periode kunde faa foretaget rent saglige Undersøgelser til Klarlæggelse af, om en Nedsættelse af Tjenestetiden var mulig eller ikke. Denne Undersøgelse fik vi, og den viste, at det vilde være uforsvarligt, ogsaa efter radikal Opfattelse, at man gennemførte det radikale Krav fra Marts i Aar, idet de Radikale er enige i, at Grænsebevogtningen ikke